

AKEDA

K. Bila je še noč, ko se je Abraham pripravil,

da daruje svojega sina.

Drug drugemu sta gledala v oči,

ko reče mu Izak:

Z. AKEDA, AKEDA, AKEDA, AKEDA!

ZVEŽI ME, ZVEŽI ME TRDNO,

OČE MOJ, DA SE NE BOM UPIRAL!

K. Zveži me, zveži me trdno, oče moj,

da se ti iz strahu ne bom upiral.

Tvoja daritev bi ne bila veljavna

in oba bi bila zavrnjena!

Z. AKEDA^a, AKEDA^d, AKEDA^a, AKEDA^a!
ZVEŽI^a ME, ZVEŽI^d ME TRDNO,
OČE MOJ, DA SE NE BOM UPIRAL^a!

K. Pridite in pogledjte vero na zemlji,
pogledjte vero na zemlji^d:
očeta^a, ki daruje svojega edinca^d,
ljubljenega sina, ki mu nastavlja grlo^E!

Z. AKEDA^a, AKEDA^d, AKEDA^a, AKEDA^a!
ZVEŽI^a ME, ZVEŽI^d ME TRDNO,
OČE MOJ, DA SE NE BOM UPIRAL^a!